

34 KONST AKTUELLT DALSLAND

AKTUELLA UTSTÄLLNINGAR OCH PROJEKT PÅ DALSLANDS KONSTMUSEUM 3/6–23/7 2017

OM RELATIONEN DJUR-MÄNNISKA

Marta Runemark bor på en gård i Öxnevala, en timmes bilfärd sydöst om Göteborg. Hon har alltid bott på landet och växte upp i ett konstnärshem utanför Varberg – mor heter Lena Permér och far Roj Friberg. Redan i tonåren visste Marta Runemark att det var skulptur hon ville ägna sig åt.

Och det har hon gjort i nästan 30 år nu. Hon arbetar i blandteknik och papier maché är huvudsakligt material. Djur är ett återkommande motiv. Inte så konstigt kanske, djur har hon alltid haft i sin närhet, och när vi talas vid på telefon säger hon plötslig;

– En räv håller på att ta mina hönor!

Stor dramatik och hon lämnar luren.

Men det visar sig vara falsklarm.

– Hönorna lät så upprörda, och vi har ingen hund längre, så jag är extra vaksam.

Nu är det inte gårdens djur hon införlivar i sin motivvärld. Katter och hundar intresserar henne inte konstnärligt. Inte lejon heller, för den delen. Trots att hon nyligen såg mängder av dem under en arbetsresa till Afrika tillsammans med sin man, fotografen Sem Larsen.

– Lejon är tråkiga, de ligger bara och sover.

Hästar däremot, och den mytomspunna noshörningen, liksom gamen, är mer skulpturala, menar Marta Runemark.

Men det är inte levande djur som är den främsta inspirationskälla. Det är förhållandet mellan djur och människa, historiskt och kulturellt, som hon helst fördjupar sig i.

– Jag är väldigt historiskt intresserad och tittar mycket på gamla bilder på nätet. Medeltida konstnärer, som Dürer och

Hieronymus Bosch inspirerar mig bland annat. Så samlar jag på idéer och utgår

från dem när jag skapar min berättelse. Det är lite som teater, det jag sysslar med. Sen får betraktaren skriva in sin egen historia i vad de ser.

Marta Runemark är näst intill autodidakt. Efter ett par förberedande konstskolor fick hon tidigt barn, sen blev det inte mer. Men en familj där både föräldrar och syskon är konstnärer har varit tillräckligt, säger hon. Den som vill se mer av Marta Runemark kan hitta skulpturer på flera ställen i Sjuhäradsbygden. På torget i Kinna står en stor häst med vingar, och Borås sjukhus har flera verk av henne. Hon finns också på Instagram, @marta.runemark, en bra plattform om man vill följa en konstnär.

Utställningen visas i Övre utställningshallen tillsammans med måleri av Lars Daniel Rehn t o m 23 juli.

»African Buffalo«

UTTRYCK AV ANDLIGT ALLVAR

Att Åsa Holmlund har ett intresse för medeltida kyrkliga träskulpturer är inte överraskande då man ser hennes konst. Här finns ett tydligt släktskap; formspråket, det målade träet och det andliga allvaret, men ändå inte.

– Jag är nog inte mer religiös än någon annan. Jag utgår från mig själv och det är klart att jag mycket väl vet vilken tanke jag haft bakom varje skulptur, men det vill jag inte prata så mycket om, säger Åsa Holmlund och menar att en skulptur eller en bild kan tas emot på så många olika sätt av betraktaren, kan upplevas på vitt skilda nivåer. Och den processen vill hon inte styra.

Nu ger hon dock en liten ledtråd när det gäller skulpturen »Fång« som finns med i museets utställning. Två änglaliknande kvinnor står mitt emot varandra och håller ett böljande tygstycke (gjort av råhud) mellan sig, likt en hängmatta. Inspirationen till skulpturen kommer från en medeltida bild av två ärkeänglar med uppgift att samla människosjälar till himlen, berättar hon.

– Det är en fin bild, tycker jag. Det är så det går till. Jag blir inspirerad av något, sedan arbetar jag vidare på idén och ser vad som händer. Jag skissar inte i trä, utan täljer direkt och jobbar på tills jag tycker det är bra. Uttrycket och hantverket är det viktiga, säger Åsa Holmlund.

Hon täljer helst i

lind. Direkt och synligt är fasetterna, urgröpningarna efter varje tag med kniven. Så vill hon ha det. När hon är nöjd, målar hon skulpturerna med äggoljetempera.

Åsa Holmlund bor och har sin ateljé i Göteborg, men kommer ursprungligen från Nordmaling i Västerbotten. Hon gick skulpturlinjen på Konstfack och arbetade under en period hos en konservator som renoverade medeltida träskulpturer och altartavlor. Så väcktes intresset.

– Jag gick mycket på Historiska museet när jag bodde i Stockholm. Det finns något allmänmänskligt i den medeltida konstens uttryck som talar till mig. Det handlar om människor och det är människor som intresserar mig.

Åsa Holmlund är född 1948 och har en lång konstnärskarriär bakom sig, med många utställningar och flera konstnärliga utsmyckningar över hela landet. För tillfället arbetar hon med ett utsmyckningsuppdrag för en förskola i Göteborg.

»Fång«

Utställningen visas i
Galleriet t o m 23 juli.

MÅLERI MED MÅNGA BUDSKAP

Lars Daniel Rehn har ateljé vid Stigbergsgliden i Göteborg. På tredje våningen i Ateljeföreningen Konst har han sitt rum. Det är litet, och inte speciellt ljusst, han jobbar alltid med starka dagsljusrör tända i taket. Ett måste, säger han, för att kunna fokusera på detaljerna.

Lars Daniel Rehn har ett speciellt intresse för ljus, han gillar neonljus.

– När jag var liten och åkte bil, bad jag alltid mamma och pappa att väcka mig när vi körde igenom en stor stad. Jag var väldigt fascinerad av alla neonljus som lyste i natten. Lite av samma effekt jobbar han med i sitt måleri. Han använder fluorescerande färger, under akrylfärgen. Det gör att målningen förändras då den belyses med UV-ljus.

– Jag har dolt en bild i bilden. Den har ett dygn inbyggd i sig, säger han och demonstrerar vad som händer när UV-ljuset riktas mot det ödesmättade snölandskap som för tillfället står på staffliet. Dag förvandlas till natt. Ett slags norrsken lyser upp himlen och i kyrkan som står mitt i den lilla byn, får det blyinfattade fönstret nytt liv. Magiskt.

Lars Daniel Rehn är född 1974 och upp-
vuxen i Borlänge, i Dalarna.

– En liten, tråkig håla, säger han själv.

Han åkte mycket skidor, både längdskidor och slalom, Sälen och Idre låg ju nära. Han ritade, läste serietidningar och spelade mycket tevespel. I köket satt han ofta och studerade fåglar i de stora tujorna utanför fönstret.

På somrarna reste familjen till farmor som hade stuga på västkusten. Nära till

Miniland med sina miniatyrkopior av kända byggnader, där var han ofta. Med tiden lämnade Lars Daniel Rehn Borlänge och studerade konst på folkhögskolan i Skinnskatteberg och Gerlesborgsskolan i Stockholm. Drev sedan galleri i Göteborg under ett par år, och utvecklade konceptet *Battlefield* med sex utställningar, senast på Konsthallen Röda Sten i Göteborg 2009.

I Lars Daniel Rehns bildvärld finns många trådar till hans egen barndom – snön, det ödsliga fjällskapet, det märkliga ljuset, den spelliknande scenen, de små husen, tujorna och fåglarna. Men nu transformerade till en dystopisk vuxenvärld där märkliga saker tycks utspela sig mellan de små, små (han använder förstoringsglas när han målar) människorna som pilar fram och tillbaka över snön. Men – vad är det som händer här egentligen? Det visar sig att Lars Daniel Rehn har ett uttömmande svar på den frågan.

– Det handlar om en värld som invaderats av ett virus – ett rött, ett grönt, ett blått och ett gult virus – som manipulerar sin omgivning på olika sätt och skapar kaos. Ungefär som ett datavirus. Vissa av invånarna är immuna, andra blir mycket påverkade och gör konstiga saker...

Lars Daniel Rehn beskriver i detalj varje person, varje händelse, varje objekt i bilden.

– Bland människorna finns olika grupperingar; en motståndsrörelse som försöker rädda världen från undergång, och så de hjärntvättade extremisterna som utför rug-giga experiment på människor och djur. Och så arbetarna, som egentligen är vetenskapsmän, och prästerna...

Med varje ny målning »skriver« Lars Daniel Rehn ett nytt kapitel på sin fiktiva berättelse. Fantiserandet roar honom och driver hans konstnärskap framåt.

Allt började för sex år sedan, inför en soloutställning på Galleri Magnus Winstrom i Göteborg. Då hade han inte målat på flera år och trevade sig fram. Så föddes berättelsen och allt lossnade, han hittade sitt språk, sin bildvärld, och så har det fortsatt. På Instagram (@lars.daniel.rehn) kan man följa Lars Daniel Rehns arbetsprocess, se nya målningar, bilder och företeelser som inspirerar honom.

Det är ingen speciellt hoppfull värld du målar upp. Det onda i kamp mot det goda. Katastrofen tycks hela tiden lura bakom nästa hörn?

– Javisst, det här är helt klart samhällskritiskt. Hela världen håller ju på att falla ihop, säger Lars Daniel Rehn.

Utställningen visas i Övre utställningshallen tillsammans med verk av Marta Runemark t o m 23 juli.

ANRIKT FÖRBUND STÄLLER UT

I den nedre utställningshallen ställer medlemmar i Dalslands Konstnärsförbund ut under det övergripande temat Natur. Vi fick en pratstund med Rolf Gustafsson, förbundets ordförande.

Bilder: Rolf Gustafsson

Dalslands Konstnärsförbund är en anrik sammanslutning. Redan 1935 bildade konstnärer och konstintresserade Dalslands Konstförening. Om det tidiga konstlivet i landskapet kan man läsa i skriften *Föregångarna* av Christian Aarsrud som museet gav ut till sitt jubileum 2005.

På 1950-talet delades Dalslands Konst-

förening upp i två separata delar och konstnärerna fick en egen sektion, Dalslands Konstförenings Konstnärsförbund. Detta otympliga namn förkortades 1994 till Dalslands Konstnärsförbund.

Sedan drygt ett år tillbaka är konstnären Rolf Gustafsson ordförande. Han bor i norra Dalsland, i Persbyhammar mellan övre och

Dalslands Konstnärsförbunds ordförande Rolf Gustafsson

nedre Kalven. När förbundet bildades var gemensamma utställningar ett viktigt mål och den traditionen lever fortfarande. Rolf Gustafsson berättar att medlemmarna ställer ut tillsammans två gånger om året. Dels i en sommarsalong i Steneby konsthall, dels i en höstsalong i Åmåls konsthall.

– För att inte utställningarna ska bli för lika varandra har vi introducerat ett tema till höstsalongen för de konstnärer som vill. Det kan stimulera oss att arbeta på ett annat sätt än vi brukar.

Vad ser du för vision för Dalslands Konstnärsförbund idag, 2017?

– Jag vill främja ett kollegialt samtal om vad konst är, en öppenhet för att tala om sina egna bilder och andras. Att träffas

under enklare former och utbyta åsikter, det är ett bra mål. Vi håller just nu på att planera en medlemsresa till Vrångsholmen i Bohuslän. Där finns ett stort hus med ateljéer. Vi ska vara där i tre dagar – samtala, laga mat tillsammans, ströva i omgivningarna och jobba om man vill.

Rolf Gustafsson är stockholmare från början, men lämnade huvudstaden i sin ungdom för Valands konsthögskola och Göteborg. Han flyttade sedan till Värmland och var under 2000-talets början väldigt engagerad i att bygga upp Konstnärernas Kollektivverkstad i Karlstad dit han fortfarande åker för att jobba.

För nio år sedan blev han dalslänning och uppfyllde så småningom båda kriterierna för medlemskap i Dalslands Konstnärsförbund. Stadgarna kräver att man har »dokumenterat minst tre års seriöst bedriven konstnärlig verksamhet och har djup förankring i land-

skapet«. Med djup förankring menas A. Att vara uppvuxen och haft största delen av sin obligatoriska skolgång i Dalsland, eller B. Att under den senaste treårsperioden varit mantalsskriven och verksam i landskapet.

Idag är 42 av de 55 medlemmarna i

Dalslands Konstnärsförbund kvinnor.

– Ja, det är väl precis som läget i landet i övrigt; det är kvinnorna som bär upp kulturet, säger Rolf Gustafsson lakoniskt.

Utställningen visas i Nedre utställningshallen t o m 23 juli.

MISSA INTE NÄSTA UTSTÄLLNINGSPERIOD 29 JULI–17 SEPTEMBER

Tomas Lundgren

Övre utställningshallen:

Tomas Lundgren
Måleri

Nedre utställningshallen:

Malin Bogholt
Skulptur

Galleriet:

Eva Zethraeus
»Naturkraft – Force of Nature«
Skulpturer i porslin

Eva Zethraeus

SOMMAR- TIDER OCH FRAMTID

Trots att våren varit kylslagen så kan vi nu säga att sommaren står för dörren. Det kan firas på många sätt. Vi på Dalslands konstmuseum öppnar upp med tre nya utställningar som visar en blandning av olika konstuttryck. Det blir även möte med fler konstnärskap än vanligt eftersom Dalslands konstnärsförbund arrangerar en samlingsutställning i nedre hallen under temat NATUR. Temat är passande eftersom det uppdrag museet har från Västra Götalandsregionen som varande ett av regionens konstfåsten, är just fokusering på natur.

Det finns för Dalslands konstmuseum fler skäl att fira. Museet har nyligen fått ett fint stipendium från Dalslands sparbank på 36.000 kr. Pengarna ska användas till att bekosta de så kallade brunslytarna som vägverket ska sätta upp och som göra det lättare för besökare att hitta till museet.

Museet har även fått 20.000 kr beviljat av Västra Götalandsregionen för att arrangera ett seminarium för lokala politiker kring kultur-ekonomi och vilken betydelse kulturinstitutioner kan ha i ett lokalt perspektiv. Förhoppningen är att vi ska hitta ett passande datum för detta i höst.

När vi ändå pratar om pengar. Både regionen och kommunen har signalerat ökade anslag till museet nästa år. Det är ett glädjebesked som gör att vi kan planera och hantera framtida utställningar på ett helt annat sätt.

Museichef Jörgen Svensson

ÖPPETTIDER:

Juni: onsdag–söndag kl 11–17

Juli: alla dagar kl 11–17

Produktion: Dalslands konstmuseum
Texter: Anna-Stina Lindén Ivarsson
Form: Sara Lund, Reform

VI ÄR ETT REGIONALT
**KONST
FÄSTE**
VÄSTRA GÖTALANDSREGIONEN

Bonaparte
MUSEICAFFÉ

**Dalslands
konstmuseum**

Upperud 464 40 Åsensbruk
0530-300 98

www.dalslandskonstmuseum.se

Museet stöds av
Västra Götalandsregionen,
Melleruds kommun
och vänförening.

DALSLANDS
KONSTMUSEUMS
VÄNFÖRENING